

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.297 van 10 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE KEUKELAERE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Deraluk in Noord-Irak. Einde 2002 zou u samen met uw vader betrokken zijn geraakt bij een auto-ongeluk. De bestuurder van de betrokken auto zou uitgestapt zijn en jullie hebben beledigd. Hierna zou er een gevecht zijn ontstaan waarbij uzelf en uw vader uit zelfverdediging zelf ook rake klappen zouden hebben uitgedeeld aan de betrokken bestuurder. Omstaanders die getuige waren van het incident zouden bemiddeld hebben en een einde gemaakt hebben aan het gevecht. Naderhand zou u van uw vader hebben vernomen dat de bestuurder met wie jullie op de vuist waren gegaan een zekere Sabah was, een zéér invloedrijke Sjeikh. Diezelfde dag nog zou een invloedrijke vriend van uw vader jullie aangeraden hebben Deraluk te verlaten. Diezelfde avond nog zouden jullie naar Mosul, in Centraal-Irak, zijn verhuisd, meerbepaald naar de wijk “al-Bakr”. In deze wijk zou uw vader contact hebben opgenomen met oude kennissen van hem, leden van de Zibaristam. Via deze kennissen zouden jullie gratis een huis ter beschikking hebben gekregen. Een aantal weken later zouden uw moeder en uw twee jongere zusjes jullie zijn komen vervoegen in Mosul. Via uw moeder kwamen jullie te weten dat jullie huis in Deraluk in de gaten werd gehouden. Bovendien zouden de politie en de veiligheidsdiensten een huiszoeking hebben uitgevoerd. In Mosul zou u overwegend binnen zijn gebleven

omwille van de algemene onveilige situatie. Na verloop van tijd besloten uw ouders dat het beter was voor u Irak te onvluchten. Ze wilden immers niet het risico lopen dat hun enige zoon iets zou overkomen. Op 22 juli 2008 zou u vanuit Mosul naar Istanbul (Turkije) zijn gereisd, waar u op 28 juli 2008 aankwam. Op 17 augustus 2008 zou u vanuit Istanbul naar België zijn gereisd, waar u op 24 augustus 2008 aankwam. Op 25 augustus 2008 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

Dient te worden opgemerkt dat er **geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen als zou u de afgelopen zes jaar onafgebroken in Mosul hebben gewoond**. U weet niet hoe de gekende rivier heet die doorheen Mosul stroomt en het uitzicht van deze stad bepaalt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Bijgevolg weet u dus ook niet of u aan de linker- of rechterzijde van de rivier woonde. U weet evenmin of er bruggen zijn gebouwd over deze rivier (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dat u op voorgaande vragen überhaupt niet kan antwoorden, het betreffen immers vragen met betrekking tot enkele essentiële en typische kenmerken van deze stad, is bijzonder flagrant. U kan verder geen concrete informatie geven over de val van Mosul als gevolg van de Amerikaanse invasie in Irak in het voorjaar van 2003. U verklaarde terzake - weinig doorleefd - dat de oorlog tot op heden onafgebroken blijft duren zonder een onderscheid te maken tussen enerzijds de inval door de Amerikanen en anderzijds de chaos die hier later het gevolg van was (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Alhoewel u verklaart op dit historisch moment in Mosul aanwezig te zijn geweest kan u hierover geen bijzonderheden kwijt.

Voorts kan u geen concrete voorbeelden geven van grote of gekende moskeeën in Mosul. Terzake verwijst u enkel naar de moskee die in uw wijk, "al-Bakr" is gelegen en volgens u de evidente naam "Bakr-moskee" draagt (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U kent buiten "bab al-toop" geen andere "bab's" (stadspoorten) in Mosul (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U weet niet waar de universiteit in Mosul is gelegen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) en u kan geen enkel voorbeeld geven van een toeristische of bijzondere bezienswaardigheid (zie gehoorverslag CGVS, p. 7).

Alhoewel u wel enkele wijken in Mosul kan benoemen (waarover u zelf zegt dat u uw vader erover hoorde praten maar er nooit zelf bent geweest) is het echter totaal ongeloofwaardig dat u geen enkele straat kan benoemen in uw "eigen" wijk en dat u zelfs uw eigen adres in Mosul niet kent. Terzake verwijst u vaagweg naar jullie huis in de wijk "Bakr nabij de Zibaristam" (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is niet ernstig!

U werd er meermaals op gewezen dat het ongeloofwaardig is dat u de afgelopen zes jaar onafgebroken in Mosul, Centraal-Irak, zou hebben verbleven. U antwoordde telkens dat u bijna altijd binnen bleef omwille van de algemene onveiligheidssituatie. Deze uitleg kan absoluut niet overtuigen. Immers, u bent eind 2002 naar Mosul verhuisd op een ogenblik dat het voormalige regime nog aan de macht was en de veiligheidssituatie in Mosul van een totaal andere orde was dan actueel het geval is. Dat u reeds vanaf het eerste ogenblik van uw aankomst in Mosul nooit buiten de deur zou zijn geweest is volkomen ongeloofwaardig.

Daarentegen is het erg opmerkelijk dat u op de kennisvragen die u zijn gesteld over Deraluk zeer vlot en gedetailleerd kon antwoorden, ook op die vragen die refereren naar de recente situatie in Deraluk. Zo kon u bijvoorbeeld toelichten dat de huidige "mukhtar" (verantwoordelijke) van uw wijk Abdallah heet, iets wat u normaal gesproken niet wordt verondersteld te weten daar u al zes jaar uit Deraluk zou zijn vertrokken. Pas nadat u hierop werd gewezen, vergoelijkte u dat u niet zeker wist dat Abdallah nog steeds de huidige mukhtar is. U lichtte toe dat u het enkel vermoedde. U voegde eraan toe dat u dit zojuist ook had gezegd maar dat de tolk waarschijnlijk een vertaalfout had gemaakt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8).

Wat er ook van zij, rekening houdend met bovenstaand gebrek aan kennis betreffende de stad waar u

de laatste zes jaar heeft gewoond, kan er aan uw recent verblijf in Mosul geen enkel geloof worden gehecht. U dan ook de vraag gesteld om zelf, willekeurig, enige zaken over Mosul te vertellen die het CGVS zouden kunnen overtuigen van uw verblijf aldaar, bent u hiertoe niet in staat (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Eén en ander laat

sterk vermoeden dat u nooit langdurig in Mosul heeft gewoond en mogelijks rechtstreeks afkomstig bent uit uw geboorteregio in Noord-Irak.

In het licht van bovenstaande bedrieglijke verklaringen omtrent uw recente afkomst, verliezen ook uw verklaringen in verband met uw problemen in Deraluk hun geloofwaardigheid. Het was immers omwille van deze problemen in Deraluk dat u Noord-Irak zou zijn ontvlucht door u samen met uw familie in Mosul te gaan vestigen. De geloofwaardigheid van uw ganse asielrelaas komt bijgevolg op de helling te staan. In de marge dient aangestipt dat het opmerkelijk is dat u in de afgelopen zes jaar helemaal niets meer heeft vernomen over uw beweerde probleem met voormelde sjeikh (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit alhoewel uw moeder nog regelmatig terugkeerde naar Deraluk voor administratieve formaliteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U zegt zelf dat in de periode onmiddellijk na het ongeval, althans volgens uw verklaringen, door de politie en de veiligheidsdiensten werd overgegaan tot controles en zelfs tot een huiszoeking waarbij uw moeder over uzelf en uw vader zou zijn ondervraagd (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dat u, noch uw vader, zich niet meer hebben geïnformeerd betreffende deze zeer ernstige kwestie wijst op weinig interesse voor jullie situatie en doet andermaal afbreuk aan de waarachtigheid van uw verklaringen.

Tot slot, uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Deze vaststelling volstaat niet om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Zoals hierboven reeds vermeld, wordt er immers geen geloof gehecht aan uw verklaringen als zou u de afgelopen zes jaar in Mosul hebben gewoond. Bijgevolg kan u op basis hiervan dan ook niet de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Uw afkomst uit Deraluk in Noord-Irak daarentegen wordt niet in twijfel getrokken. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw bewijs van nationaliteit voor. Dit bewijs bevestigt uw persoonsgegevens dewelke hier niet ter discussie staan. Het is evenwel niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen en uw recent verblijf in Centraal-Irak aan te tonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet). Verzoeker blijft bij zijn verklaringen en bevestigt dat hij wel degelijk zes jaren in Mosul gewoond heeft en bijgevolg minstens gerechtigd moet zijn op subsidiaire bescherming. Wat betreft zijn zogenaamde beperkte kennis van Mosul, doet verzoeker gelden dat hij herhaaldelijk heeft gesteld dat hij weinig buiten gekomen is. Bovendien kan hij zich niet van de indruk ontdoen dat de tolk niet steeds een correcte vertaling van zijn verklaringen in het Nederlands heeft weergegeven. Verzoeker stipt tot slot aan dat zijn afkomst uit Deraluk, Noord-Irak niet in twijfel wordt getrokken en begrijpt niet waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend. Verzoeker onderstreept dat zulks volgens de bestreden beslissing immers wel het geval is voor Mosul, Centraal-Irak, terwijl de kwestieuze beslissing nalaat om toe te lichten waarom Deraluk, dat zich overigens op relatief korte afstand van Mosul bevindt, gerekend wordt tot Noord-Irak en niet tot Centraal-Irak.

Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3, §1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Verzoeker refereert in dezen aan de artikelen 48/3, §5 en 48/5 van de Vreemdelingenwet. Hij voert verschillende denkbare scenario's aan om de uitvoerders van vervolging te duiden. Een terugkeer naar Deraluk is onmogelijk wegens de vervolging door de clan Barzani.

Bij brief van 23 januari 2009 brengt verzoeker een gefaxt attest van woonst bij dat wordt vergezeld van een eensluidende vertaling. Ter zitting wordt het origineel bijgebracht evenals de briefomslag met dewelke het document werd opgestuurd.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 (cf. infra).

Aangezien de eerste twee middelen betrekking hebben op de geloofwaardigheid van verzoekers relaas, meer bepaald op zijn herkomst, en het hieruit voortvloeiend vervolgingsrelaas, worden de twee middelen wegens onderlinge verwevenheid samen behandeld.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Blijkens verzoekers verklaringen maakt hij niet aannemelijk dat hij in de periode 2002 - 2008 onafgebroken in Mosul heeft gewoond en verbleven. Verzoekers kennis met betrekking tot een aantal essentiële gegevens die deze stad aanbelangen blijkt immers ondermaats of ontoereikend te zijn. Hiertoe kan dienstig verwezen worden naar zijn vage verklaringen inzake de rivier (administratief dossier, stuk 3, p.5) bruggen (ibid., p.6), de val van de stad naar aanleiding van de Amerikaanse invasie in 2003 (ibid., p.5), moskeeën (ibid., p.6), stadspoorten (ibid., p.7), ligging universiteit (ibid., p.7), bezienswaardigheden (ibid., p.7), straatnamen en zijn persoonlijk adres (ibid., p.7).

Verzoekers betoog dat hij weinig is buiten gekomen overtuigt niet als verweer voor voormelde onwetendheden. Wat betreft verzoekers grief met betrekking tot de tolk, antwoordt verweerder terecht dat verzoeker zich beperkt tot een algemene bewering zonder concreet aan te geven welke van zijn uitspraken verkeerd vertaald zouden zijn, zodat dit argument evenmin verschoning kan bieden.

Omtrent het bij brief van 23 januari 2009 bijgebrachte attest van woonst dient te worden opgemerkt dat dit document blijkens de erop vermelde gegevens werd verstuurd vanuit het "halabja centr Duhok", hetgeen verzoekers beweerde afkomst verder ondergraaft daar uit de in het administratief dossier voorhanden zijnde landeninformatie blijkt dat Dohuk behoort tot de drie Koerdische provincies in Noord-Irak. Het ter zitting bijgebrachte origineel kan verzoekers geloofwaardigheid niet herstellen daar (i) verzoeker als adres op het CGVS "*Hay bakr bij de el zibaristam*" (ibid., p.7) en bij DVZ "*wijk Hay Elbaker*" (administratief dossier, stuk 10, verklaring, nr. 13) opgaf en geen straatnaam kon melden, terwijl het bijgebrachte attest volgens de vertaling "*Andar Almawqma nr. 451/2*" als adres opgeeft (ii) het document, gelet op de stempel in de rechterbovenhoek en stempel links onderaan, prima facie een kleurenkopie betreft en derhalve niet origineel is (iii) het document hem krachtens de bijgevoegde briefomslag werd opgestuurd vanuit Zürich, Zwitserland (iv) het document, blijkens verzoekers verklaringen ter zitting, werd opgestuurd door een neef die in Zwitserland woont en die het verkreeg van een vriend die het document vanuit Irak meenam, hetgeen niet overtuigt.

Omwille van voormelde vaststellingen oordeelde verweerder terecht dat verzoekers voorgehouden verblijf in Mosul, Centraal Irak, niet aannemelijk is. Derhalve kan evenmin geloof gehecht worden aan de redenen die hem er volgens zijn beweringen jaren geleden toe hebben aanzet om vanuit Deraluk, Noord-Irak, naar Mosul, Centraal-Irak, te vluchten. Dit klemmt des te meer daar verzoeker sinds 2002 niets meer heeft vernomen met betrekking tot diens beweerde problemen met de sjeik in Noord-Irak en zelfs geen pogingen meer heeft ondernomen om zich dienaangaande te informeren (ibid., p.8), evenals door de vaststelling dat verzoeker wel in staat bleek te zijn om vlot en gedetailleerd te antwoorden op vragen met betrekking tot het (recente) reilen en zeilen in Deraluk, Noord-Irak (ibid., p.8).

Gelet op het hoger vastgestelde kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

De eerste twee middelen zijn ongegrond.

4.1. Verzoeker werpt in een derde middel de schending op van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM.

Verzoeker herhaalt dat hij wel degelijk zes jaren in Mosul verbleven heeft en er hem bijgevolg op zijn minst subsidiaire bescherming toegekend moet worden omdat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wijst er nogmaals op dat het Commissariaat-generaal de subsidiaire beschermingsstatus toekent aan asielzoekers die effectief afkomstig zijn uit Mosul. Hij stelt zich vragen bij de relevantie van het onderscheid Mosul en Deraluk gelet op de relatief korte afstand tussen beide plaatsen.

4.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofdte van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). In de mate dat verzoeker zich beroept op zijn asielrelaas dient hem

de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van artikel 48/4, §2, b te worden ontzegd gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas, in casu de beweerde gevolgen van de aanrijding met de sjeik in 2002 (zie sub 3.2.).

Verzoeker maakte niet aannemelijk recent afkomstig te zijn van Mosul, Centraal-Irak (zie sub 3.2). Gelet daarentegen op zijn kennis omtrent Deraluk (Noord-Irak), ondermeer over de actualiteit aldaar, is het aannemelijk dat hij recentelijk afkomstig is van Noord-Irak. Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat de situatie in Noord-Irak niet beantwoordt aan de omschrijving van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet en is het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus derhalve niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 10 maart 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.
---------------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.